

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2010/45/EU,

annettu 13 päivänä heinäkuuta 2010,

yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta laskutussääntöjen osalta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

noudattaa erityistä lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetussa neuvoston direktiivissä 2006/112/EY⁽¹⁾ säädetään arvonlisäveroon liittyviä, laskevia edellytyksiä ja sääntöjä sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi. Mainitun direktiivin 237 artiklan mukaisesti komissio on antanut kertomuksen, jossa todetaan tekninen kehitys huomioon ottaen eräitä sähköiseen laskutukseen liittyviä ongelmia ja lisäksi todetaan eräitä muita aloja, joilla arvonlisäverosääntöjä olisi yksinkertaistettava sisämarkkinoiden toiminnan parantamiseksi.
- (2) Koska kirjanpidon on oltava riittävää, jotta jäsenvaltiot voivat valvoa yhdestä jäsenvaltiosta väliaikaisesti toiseen liikkuvia tavaroita, olisi tehtävä selväksi, että kirjanpidon on sisällettävä tiedot jäsenvaltioiden välillä väliaikaisesti liikkuvien tavaroiden arviointista. Arviointia varten tapahtuvaa tavaroiden siirtoa toiseen jäsenvaltioon ei olisi myöskään pidettävä arvonlisäverotuksessa tavaroiden luovutuksena.
- (3) Arvonlisäverosaatavan syntymistä yhteisön sisäisissä tavaroiden luovutuksissa ja yhteisön sisäisissä tavaroiden hankinnoissa koskevia sääntöjä olisi selkeytettävä, jotta varmistetaan yhteenvedoilmoituksissa toimitettujen tietojen yhdenmukaisuus ja tällaisten ilmoitusten avulla tapahtuvan tietojenvaihdon oikea-aikaisuus. Lisäksi on asianmukaista, että tavaroiden luovutus jatkuvana suorituksena yhdestä jäsenvaltiosta toiseen yli yhden kalenterikuukauden ajan olisi katsottava loppuunsaatuiksi kunkin kalenterikuukauden lopussa.
- (4) Jotta voitaisiin auttaa pieniä ja keskisuuria yrityksiä, joilla on vaikeuksia maksaa arvonlisävero toimivaltaiselle viranomaiselle ennen kuin ne ovat saaneet maksun hankkijoiltaan, jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus sallia arvonlisäveron tilittäminen käyttäen kassaperusteista kirjanpitojärjestelmää, jossa tavaroiden luovuttajat ja palveluiden suorittajat maksavat arvonlisäveron toimivaltaiselle viranomaiselle saadessaan maksun luovutuksesta tai suorituksesta ja jossa luovuttajalle ja suorittajalle syntyy vähennysoikeus hänen maksaessaan luovutuksesta tai suorituksesta. Tämän pitäisi mahdollistaa se, että jäsenvaltiot ottavat käyttöön vapaaehtoisien kassaperusteisten kirjanpitojärjestelmän, joka ei vaikuta kielteisesti niiden arvonlisäverotulojen kassavirtaan.
- (5) Oikeusvarmuuden varmistamiseksi yrityksille niiden laskutusveloitteiden osalta olisi selkeästi mainittava, minkä jäsenvaltion laskutussääntöjä sovelletaan.
- (6) Sisämarkkinoiden toiminnan parantamiseksi on tarpeen säätää yhdenmukaisesta määräajasta laskun laatimiselle tiettyjen rajat ylittävien luovutusten ja suoritusten osalta.
- (7) Tiettyjä laskuissa mainittavia tietoja koskevia vaatimuksia olisi muutettava, jotta voitaisiin tehostaa verovalvontaa, saada aikaan rajat ylittävien ja kotimaisten luovutusten ja suoritusten tasavertainen kohtelu ja edistää sähköistä laskutusta.

⁽¹⁾ EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

- (8) Koska sähköisen laskutuksen käyttö voi auttaa yrityksiä vähentämään kustannuksia ja olemaan kilpailukykyisempiä, nykyisiä sähköistä laskutusta koskevia arvonlisäverovaatimuksia olisi tarkistettava nykyisten rasitteiden ja esteiden poistamiseksi. Paperisia ja sähköisiä laskuja olisi kohdeltava tasavertaisesti, ja paperilaskutuksen hallinnollisten rasitteiden ei pitäisi kasvaa.
- (9) Tasavertaisen kohtelun olisi koskettava myös veroviranomaisten toimivaltaa. Veroviranomaisten valvontatoimivallan ja verovelvollisten oikeuksien ja velvollisuuksien olisi oltava samanlaajuisia riippumatta siitä, valitseeko verovelvollinen paperiset vai sähköiset laskut.
- (10) Laskujen on vastattava todellisia luovutuksia ja suorituksia, ja niiden aitous, eheys ja luettavuus olisi sen vuoksi varmistettava. Liiketoiminnan valvontakeinoja voidaan käyttää luomaan luotettava tarkastusketju laskujen ja luovutusten tai suoritusten välille varmistaen siten, että kaikki laskut (paperiset tai sähköiset) täyttävät kyseiset vaatimukset.
- (11) Sähköisten laskujen aitous ja eheys voidaan varmistaa myös käyttämällä tiettyjä olemassa olevia tekniikoita, esimerkiksi automaattista tiedonsiirtoa (EDI) ja kehittyneitä sähköisiä allekirjoituksia. Koska on kuitenkin olemassa muita tekniikoita, verovelvollisilta ei pitäisi edellyttää minkään erityisen sähköistä laskutusta koskevan tekniikan käyttöä.
- (12) Olisi selvennettävä, että jos verovelvollinen tallettaa laatimansa tai vastaanottamansa laskut sähköisesti online, paitsi sillä jäsenvaltiolla, johon verovelvollinen on sijoittautunut, myös sillä jäsenvaltiolla, jossa vero on maksettava, olisi oltava oikeus tutustua niihin valvontaa varten.
- (13) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa arvonlisäveroon liittyvien laskutusta koskevien sääntöjen yksinkertaistamista, nykyaikaistamista ja yhdenmukaistamista koskevia tämän direktiivin tavoitteita, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä perussopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (14) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja unionin edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja sen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne.

- (15) Direktiivi 2006/112/EY olisi sen vuoksi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2006/112/EY muutokset

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

- 1) Korvataan 17 artiklan 2 kohdan f alakohta seuraavasti:

”f) verovelvolliselle suoritettu palvelu, joka koskee kyseisen tavaran arviointia tai siihen kohdistuvaa työtä, joka fyysisesti suoritetaan tavaran lähetyksen tai kuljetuksen saapumisjäsenvaltion alueella, jos tavara arvioinnin tai työn jälkeen palautetaan kyseiselle verovelvolliselle siihen jäsenvaltioon, josta se alun perin lähetettiin tai kuljetettiin.”;

- 2) Korvataan 64 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Yli yhden kalenterikuukauden ajan jatkuvana suorituksena tapahtuvat sellaisten tavaroiden luovutukset, jotka lähetetään tai kuljetetaan muuhun kuin näiden tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltioon ja jotka luovutetaan arvonlisäverosta vapautettuina tai jotka verovelvollinen siirtää arvonlisäverosta vapautettuina toiseen jäsenvaltioon yrityksensä tarpeita varten 138 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti, katsotaan loppuunsaatetuiksi kunkin kalenterikuukauden päättyessä, kunnes tavaroiden luovutus loppuu.

Yli yhden vuoden ajan jatkuvana suorituksena tapahtuvat palvelujen suoritukset, joista hankkija on 196 artiklan nojalla velvollinen maksamaan arvonlisäveron ja joista ei aiheudu tilityksiä tai maksuja kyseisen ajanjakson aikana, katsotaan loppuunsaatetuiksi kunkin kalenterivuoden päättyessä, kunnes palvelujen suoritus loppuu.

Jäsenvaltiot voivat tietyissä muissa kuin ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa säätää, että tietyn ajanjakson aikana jatkuvana suorituksena tapahtuvat tavaroiden luovutukset tai palvelujen suoritukset on katsottava loppuunsaatetuiksi vähintään yhden vuoden välein.”;

⁽¹⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

- 3) Korvataan 66 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohta ja toinen kohta seuraavasti:

”c) jos laskua ei laadita tai jos se laaditaan myöhässä, määrätyn ajan kuluessa, mutta viimeistään jäsenvaltioiden 222 artiklan toisen kohdan nojalla laskujen laatimiselle asettaman määräajan päättyessä tai, jos jäsenvaltio ei ole asettanut tällaista määräaika, määrätyn ajan kuluessa verotettavan tapahtuman toteutumishetkestä.

Ensimmäisessä kohdassa säädettyä poikkeusta ei kuitenkaan sovelleta sellaisten palvelujen suorituksiin, joiden osalta asiakas maksaa arvonlisäveron 196 artiklan nojalla, eikä 67 artiklassa tarkoitettuihin tavaroiden luovutuksiin tai siirtoihin.”;

- 4) Korvataan 67 artikla seuraavasti:

”67 artikla

Jos muuhun kuin lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltioon lähetetyt tai kuljetetut tavarat luovutetaan 138 artiklassa säädettyin edellytyksin arvonlisäverosta vapautettuina tai jos verovelvollinen siirtää tavarat arvonlisäverosta vapautettuina toiseen jäsenvaltioon yrityksensä tarpeita varten, verosaatava syntyy laskun laatimishetkellä tai 222 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua määrääjän päättyessä, jos laskua ei ole laadittu siihen mennessä.

Edellä olevaa 64 artiklan 1 kohtaa, 64 artiklan 2 kohdan kolmatta alakohtaa ja 65 artiklaa ei sovelleta ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuihin tavaroiden luovutuksiin tai siirtoihin.”;

- 5) Korvataan 69 artikla seuraavasti:

”69 artikla

Verosaatava tavaroiden yhteisöhankeista syntyy laskun laatimishetkellä tai 222 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua määrääjän päättyessä, jos laskua ei ole laadittu siihen mennessä.”;

- 6) Korvataan 91 artiklan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltiot hyväksyvät sen sijaan Euroopan keskuspankin verosaatavan syntymishetkellä julkaiseman viimeisimmän valuuttakurssin käyttämisen. Muuntaminen muiden valuuttojen kuin euron välillä tehdään soveltamalla kunkin valuuttan euron muuntokurssia. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että niille ilmoitetaan asiasta, jos verovelvollinen käyttää tätä mahdollisuutta.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin tiettyjen ensimmäisessä alakohtassa tarkoitettujen liiketoimien tai tiettyjen verovelvollisten ryhmien osalta soveltaa tullausarvon laskemisesta voimassa olevien yhteisön säännösten mukaisesti määritettyä muuntokurssia.”;

- 7) Lisätään artikla seuraavasti:

”167 a artikla

Jäsenvaltiot voivat valinnaisen järjestelmän mukaisesti säätää, että verovelvollisen, jonka arvonlisäverosaatava syntyy yksinomaan 66 artiklan b alakohdan mukaisesti, vähennys-oikeutta lykätään siihen asti, kunnes arvonlisävero tälle luovutetuista tavaroista tai suoritetuista palveluista on maksettu luovuttajalle tai suorittajalle.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua valinnaista järjestelmää soveltavien jäsenvaltioiden on asetettava verovelvollisille, jotka käyttävät järjestelmää niiden alueella, kynnysarvo, joka perustuu 288 artiklan mukaisesti laskettuun verovelvollisen vuotuiseseen liikevaihtoon. Tämä kynnysarvo voi olla enintään 500 000 euroa tai sen vasta-arvo kansallisena valuuttana. Jäsenvaltiot voivat nostaa tämän kynnysarvon enintään 2 000 000 euroon tai sen vasta-arvoon kansallisena valuuttana arvonlisäverokomiteaa kuultuaan. Jäsenvaltioilta, jotka ovat 31 päivänä joulukuuta 2012 soveltaneet kynnysarvoa, joka on korkeampi kuin 500 000 euroa tai sen vasta-arvo kansallisena valuuttana, ei kuitenkaan edellytetä arvonlisäverokomitean kuulemista.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava arvonlisäverokomitealle ensimmäisen kohdan nojalla toteutetuista kansallisista lainsäädäntötoimenpiteistä.”;

- 8) Muutetaan 178 artikla seuraavasti:

- a) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) edellä olevan 168 artiklan a alakohdan mukaisen tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia koskevan vähennyksen osalta XI osaston 3 luvun 3–6 jakson mukaisesti laaditun laskun hallussapitoa;”;

- b) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) edellä olevan 168 artiklan c alakohdan mukaisen tavaroiden yhteisöhankeita koskevan vähennyksen osalta verovelvollisen suorittamista tavaroiden yhteisöhankeista maksettavan arvonlisäveron laskemiseksi tarvittavien kaikkien tietojen mainitsemista 250 artiklassa edellytetyssä arvonlisäveroilmoituksessa sekä XI osaston 3 luvun 3–5 jakson mukaisesti laaditun laskun hallussapitoa;”;

- 9) Korvataan 181 artikla seuraavasti:

”181 artikla

Jäsenvaltiot voivat sallia verovelvollisen, jolla ei ole hallussaan XI osaston 3 luvun 3–5 jakson mukaista laskua, tehdä 168 artiklan c alakohdassa tarkoitettua vähennyksen tavaroiden yhteisöhankeita koskevan vähennyksen osalta.”;

10) Korvataan 197 artiklan 1 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) verovelvollisen, joka ei ole sijoittautunut tavaroiden vastaanottajan jäsenvaltioon, laatima lasku on laadittu 3 luvun 3–5 jakson mukaisesti.”;

11) Korvataan 217 artikla seuraavasti:

”217 artikla

Tässä direktiivissä ’sähköisellä laskulla’ tarkoitetaan laskua, joka sisältää tässä direktiivissä vaaditut tiedot ja joka on laadittu ja vastaanotettu sähköisessä muodossa.”;

12) Lisätään XI osaston 3 luvun 3 jaksoon artikla seuraavasti:

”219 a artikla

Rajoittamatta 244–248 artiklan soveltamista sovelletaan seuraavaa:

1) Laskutukseen on sovellettava sen jäsenvaltion säännöksiä, jossa tavaroiden luovutus tai palvelujen suoritus katsotaan tehdyksi V osaston säännösten mukaisesti.

2) Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laskutukseen on sovellettava sen jäsenvaltion säännöksiä, jossa tavaroiden luovuttajan tai palvelujen suorittajan liiketoiminnan kotipaikka on tai jossa hänellä on kiinteä toimipaikka, josta luovutus tai suoritus tapahtuu, tai, jos tällaista liiketoiminnan kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa ei ole, sen jäsenvaltion säännöksiä, jossa luovuttajan tai suorittajan kotipaikka tai vakainainen asuinpaikka sijaitsee, kun:

a) luovuttaja tai suorittaja ei ole sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa tavaroiden luovutus tai palvelujen suoritus katsotaan tehdyksi V osaston säännösten mukaisesti, tai tämän toimipaikka kyseisessä jäsenvaltiossa ei osallistu tavaroiden luovutukseen tai palvelujen suoritukseen 192 a artiklassa tarkoitettulla tavalla, ja veronmaksuvelvollinen on henkilö, jolle tavarat luovutetaan tai palvelut suoritetaan.

Jos kuitenkin hankkija laatii laskun (itselaskutus), sovelletaan 1 kohtaa.

b) tavaroiden luovutusta tai palvelujen suoritusta ei katsota tehdyksi yhteisössä V osaston säännösten mukaisesti.”;

13) Korvataan 220 artikla seuraavasti:

”220 artikla

1. Verovelvollisen on varmistettava, että verovelvollinen itse, hankkija tai verovelvollisen nimissä ja puolesta kolmas taho laatii laskun seuraavissa tapauksissa:

1) verovelvollisen toiselle verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, tekemistä tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista;

2) edellä 33 artiklassa tarkoitetuista tavaroiden luovutuksista;

3) edellä 138 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti tehdyistä tavaroiden luovutuksista;

4) ennakkomaksuista, jotka tälle on maksettu ennen kuin jokin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista tavaroiden luovutuksista tehtiin;

5) ennakkomaksuista, jotka toinen verovelvollinen tai oikeushenkilö, joka ei ole verovelvollinen, on maksanut tälle ennen palvelujen suorittamisen päättymistä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laskun laatimista ei vaadita 135 artiklan 1 kohdan a–g alakohdan mukaisesti verosta vapautetuista palvelujen suorituksista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 221 artiklan 2 kohdan soveltamista.”;

14) Lisätään artikla seuraavasti:

”220 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on sallittava, että verovelvolliset laativat yksinkertaistetun laskun kummassakin seuraavista tapauksista:

a) kun laskun määrä on enintään 100 euroa tai sen vastarvo kansallisena valuuttana;

b) kun laadittu lasku on tosite tai ilmoitus, jota pidetään laskuna 219 artiklan nojalla.

2. Jäsenvaltiot eivät saa sallia, että verovelvolliset laativat yksinkertaistetun laskun, kun laskut on laadittava 220 artiklan 1 kohdan 2 ja 3 alakohdan nojalla tai kun tavaroiden verotettavan luovutuksen tai palvelujen verotettavan suorituksen tekee verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa arvonlisävero on suoritettava, tai jonka toimipaikka kyseisessä jäsenvaltiossa ei osallistu tavaroiden luovutukseen tai palvelujen suoritukseen 192 a artiklassa tarkoitettulla tavalla, ja veronmaksuvelvollinen on henkilö, jolle tavarat luovutetaan tai palvelut suoritetaan.”;

15) Korvataan 221, 222, 223, 224 ja 225 artikla seuraavasti:

”221 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat velvoittaa verovelvolliset laatimaan 226 artiklassa tai 226 b artiklassa edellytettyjen yksityiskohtien mukaisen laskun muistakin kuin 220 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tavaroiden luovutuksista ja palveluiden suorituksista.

2. Jäsenvaltiot voivat velvoittaa verovelvolliset, joiden liiketoiminnan kotipaikka on kyseisten jäsenvaltioiden alueella tai joilla on niiden alueella kiinteä toimipaikka, josta tavarat luovutetaan tai palvelut suoritetaan, laatimaan 226 tai 226 b artiklassa edellytettyjen yksityiskohtien mukaisen laskun 135 artiklan 1 kohdan a–g alakohdan mukaisesti vapautettujen tavaroiden luovutuksista tai palvelujen suorituksista, jotka kyseiset verovelvolliset ovat tehneet niiden alueella tai yhteisön ulkopuolella.

3. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa verovelvolliset 220 artiklan 1 kohdassa tai 220 a artiklassa säädetyistä velvollisuudesta laatia lasku verovelvollisten niiden alueella tekemistä tavaroiden luovutuksista tai palvelujen suorituksista, jotka on vapautettu 110 ja 111 artiklan, 125 artiklan 1 kohdan, 127 artiklan, 128 artiklan 1 kohdan, 132 artiklan, 135 artiklan 1 kohdan h–l alakohdan, 136, 371, 375, 376 ja 377 artiklan, 378 artiklan 2 kohdan, 379 artiklan 2 kohdan sekä 380–390 b artiklan nojalla ja joihin voi liittyä oikeus vähentää edeltävässä vaiheessa maksettu arvonlisävero.

222 artikla

Tavaroiden luovutusten, jotka on tehty 138 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti, ja palvelujen suoritusten, joista hankkija on 196 artiklan nojalla velvollinen maksamaan arvonlisäveron, osalta lasku on laadittava viimeistään verotettavan tapahtuman toteutumiskuukautta seuraavan kuukauden 15 päivänä.

Muiden tavaroiden luovutusten tai palvelujen suoritusten osalta jäsenvaltiot voivat asettaa verovelvollisille määräajat laskujen laatimiselle.

223 artikla

Jäsenvaltioiden on sallittava, että verovelvolliset laativat kokoomalaskuja, joissa on tiedot useista erillisistä tavaroiden luovutuksista tai palvelujen suorituksista, edellyttäen että kokoomalaskussa mainituista luovutuksista tai suorituksista syntyy arvonlisäverosaatava saman kalenterikuukauden aikana.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että kokoomalaskuihin sisältyy luovutuksia tai suorituksia, joista on syntynyt arvonlisäverosaatava yli yhden kalenterikuukauden pituisen ajanjakson aikana, sanotun kuitenkin rajoittamatta 222 artiklan soveltamista.

224 artikla

Hankkija voi laatia laskun verovelvollisen tälle tekemistä tavaroiden luovutuksista tai palvelujen suorituksista, jos osapuolet ovat etukäteen tehneet keskenään asiasta sopimuksen ja edellyttäen että on olemassa järjestely, jonka mukaisesti tavaroita luovuttava ja palveluja suoritettava verovelvollinen hyväksyy kunkin laskun. Jäsenvaltio voi vaatia, että tällaiset laskut laaditaan verovelvollisen nimissä ja puolesta.

225 artikla

Jäsenvaltiot voivat asettaa verovelvollisille erityisehtoja tapauksissa, joissa kolmas taho tai hankkija, joka laatii laskut, on sijoittautunut maahan, jonka kanssa ei ole sopimusta, joka koskee keskinäistä avunantoa ja jonka soveltamisala vastaa direktiivissä 2010/24/EU (*) ja asetuksessa (EY) N:o 1798/2003 (**) säädettyä soveltamisalaa;

(*) Neuvoston direktiivi 2010/24/EU, annettu 16 päivänä maaliskuuta 2010, keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä (EUVL L 84, 31.3.2010, s. 1).

(**) Neuvoston asetus (EY) N:o 1798/2003, annettu 7 päivänä lokakuuta 2003, hallinnollisesta yhteistyöstä arvonlisäverotuksen alalla (EUVL L 264, 15.10.2003, s. 1).;

16) Muutetaan 226 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”7a) jos verosaatava syntyy 66 artiklan b alakohdan mukaisella maksun vastaanottamishetkellä ja vähennysoikeus syntyy, kun vähennyskelpoista veroa koskeva verosaatava syntyy, maininta ’kassaperusteinen kirjanpito’;”

b) lisätään kohta seuraavasti:

”10a) jos laskun laatii luovutuksen tai suorituksen vastaanottava hankkija luovuttajan tai suorittajan sijaan, maininta ’itselaskutus’;”

c) korvataan 11 kohta seuraavasti:

”11) jos kyseessä on vapautus, viittaus tämän direktiivin sovellettavaan säännökseen tai vastaavaan kansalliseen säännökseen taikka tieto tavaroiden luovutukseen tai palvelujen suoritukseen sovellettavan vapautuksen perusteesta;”

d) lisätään kohta seuraavasti:

”11a) kun hankkija on veronmaksuvelvollinen, maininta ’käännetty verovelvollisuus’;”

e) korvataan 13 ja 14 kohta seuraavasti:

”13) kun sovelletaan matkatoimistojen voittomarginaalijärjestelmää, maininta ’voittomarginaalijärjestelmä – matkatoimistot’;

14) kun sovelletaan jotakin käytettyjen tavaroiden sekä taide-, keräily- ja antiikkiesineiden erityisjärjestelmää, tapauksen mukaan maininta ’voittomarginaalijärjestelmä – käytetyt tavarat’; ’voittomarginaalijärjestelmä – taide-esineet’ tai ’voittomarginaalijärjestelmä – keräily- ja antiikkiesineet’;”

17) Lisätään artiklat seuraavasti:

"226 a artikla

Kun laskun laatii verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa vero on maksettava, tai jonka toimipaikka kyseisessä jäsenvaltiossa ei osallistu tavarantoimitukseen tai palvelun suorittamiseen 192 a artiklassa tarkoitetulla tavalla ja joka luovuttaa tavaroita tai suorittaa palveluja veronmaksuvelvolliselle hankkijalle, verovelvollinen voi jättää merkitsemättä 226 artiklan 8, 9 ja 10 kohdassa tarkoitetut tiedot ja merkitä niiden sijaan luovutettujen tavaroiden tai suoritettujen palvelujen veron perusteen viittaamalla niiden määrään tai laajuuteen ja niiden luonteeseen.

226 b artikla

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että 220 a artiklan ja 221 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla laadituissa yksinkertais-
tettuihin laskuihin on ainakin seuraavat tiedot:

- a) laatimispäivä;
- b) tavarat luovuttavan tai palvelut suorittavan verovelvollisen tunnistetiedot;
- c) luovutettujen tavaroiden tai suoritettujen palvelujen tunnistetiedot;
- d) maksettava arvonlisäveron määrä tai tiedot, joiden perusteella se voidaan laskea;
- e) jos laadittu lasku on tosite tai ilmoitus, jota pidetään laskuna 219 artiklan nojalla, erityinen ja yksiselitteinen viittaus kyseiseen alkuperäiseen laskuun sekä erityiset tiedot, joita muutetaan.

Jäsenvaltiot eivät saa vaatia laskuihin muita tietoja kuin 226, 227 ja 230 artiklassa tarkoitetut tiedot.;"

18) Poistetaan 228 artikla;

19) Korvataan 230 artikla seuraavasti:

"230 artikla

Laskussa olevat määrät voidaan ilmaista minkä tahansa valuutan määräisinä, edellyttäen että maksettavan tai oikais-
tavan arvonlisäveron määrä ilmaistaan jäsenvaltion kansallisen valuutan määräisenä soveltaen 91 artiklassa säädettyä muuntokurssimenetelmää.;"

20) Poistetaan 231 artikla;

21) Korvataan XI osaston 3 luvun 5 jakson otsikko seuraavasti:

"Paperiset laskut ja sähköiset laskut";

22) Korvataan 232 ja 233 artikla seuraavasti:

"232 artikla

Sähköisen laskun käyttö edellyttää vastaanottajan suostumusta.

233 artikla

1. Laskun alkuperän aitous, sen sisällön eheys ja sen luottavuus on varmistettava laskun laatimishetkestä laskun talletuskauten loppuun saakka, riippumatta siitä, onko lasku paperilla vai sähköisessä muodossa.

Kunkin verovelvollisen on määritettävä tapa varmistaa laskun alkuperän aitous, sen sisällön eheys ja sen luottavuus. Tämä voidaan saavuttaa millä tahansa liiketoiminnan valvontakeinolla, joka luo luotettavan tarkastusketjun laskun sekä tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen välille.

'Alkuperän aitoudella' tarkoitetaan vakuuttuneisuutta luovuttajan tai suorittajan taikka laskun laatijan henkilöllisyydestä.

'Sisällön eheydellä' tarkoitetaan, että tämän direktiivin mukaisesti vaadittua sisältöä ei ole muutettu.

2. Paitsi 1 kohdassa kuvatun tyyppisillä liiketoiminnan valvontakeinoilla sähköisen laskun alkuperän aitous ja sisällön eheys voidaan varmistaa esimerkiksi seuraavilla tekniikoilla:

- a) sähköisiä allekirjoituksia koskevista yhteisön puitteista 13 päivänä joulukuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/93/EY (*) 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kehittynyt sähköinen allekirjoitus, joka perustuu direktiivin 1999/93/EY 2 artiklan 10 kohdassa tarkoitettuun hyväksytyyn varmenteeseen ja joka on luotu saman artiklan 6 kohdassa tarkoitettulla turvallisella allekirjoituksen luomismenetelmällä;
- b) automaattinen tiedonsiirto (EDI), sellaisena kuin se määritellään sähköisen tiedon vaihdon oikeudellisista näkökohdista 19 päivänä lokakuuta 1994 annetun komission suosituksen 94/820/EY (**) 2 artiklassa, jos siirtoa koskevassa sopimuksessa edellytetään sellaisten menetelmien käyttöä, jotka takaavat tietojen alkuperän aitouden ja niiden eheyden.

(*) EYVL L 13, 19.1.2000, s. 12.

(**) EYVL L 338, 28.12.1994, s. 98.;"

23) Poistetaan 234 artikla;

24) Korvataan 235, 236 ja 237 artikla seuraavasti:

”235 artikla

Jäsenvaltiot voivat asettaa erityisvaatimuksia niiden alueella luovutettuja tavaroita ja suoritettuja palveluja koskevien sähköisten laskujen toimittamiselle sellaisesta maasta, jonka kanssa ei ole sopimusta, joka koskee keskinäistä avunantoa ja jonka soveltamisala vastaa direktiivissä 2010/24/EU ja asetuksessa (EY) N:o 1798/2003 säädettyä soveltamisalaa.

236 artikla

Kun samalle vastaanottajalle lähetetään tai tämän saataville asetetaan useita sähköisiä laskuja sisältävä erä, yksittäisiin laskuihin liittyvät yhteiset tiedot voidaan mainita ainoastaan kerran, jos tiedot kunkin laskun osalta ovat saatavissa kokonaisuudessaan.

237 artikla

Komissio esittää viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016 Euroopan parlamentille ja neuvostolle riippumattomaan taloustutkimukseen perustuvan kokonaisarviointikertomuksen 1 päivästä tammikuuta 2013 sovellettavien laskutusääntöjen vaikutuksista ja erityisesti siitä, missä määrin ne ovat tosiasiallisesti johtaneet yritysten hallinnollisten rasitteiden vähenemiseen, sekä tarvittaessa asianmukaisen ehdotuksen tähän liittyvien sääntöjen muuttamiseksi.”;

25) Muutetaan 238 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltiot voivat arvonlisäkomiteaa kuultuaan mahdollisesti vahvistamiensa edellytysten mukaisesti säätää, että seuraavissa tapauksissa tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia koskeviin laskuihin on merkittävä ainoastaan 226 b artiklan nojalla vaadittavat tiedot:

- a) kun laskun määrä on yli 100 euroa, mutta enintään 400 euroa, tai sen vasta-arvo kansallisena valuuttana;
- b) kun asianomaisen alan kauppa- tai hallintokäytäntöjen takia tai laskujen laatimista koskevien teknisten olosuhteiden vuoksi kaikkia 226 ja 230 artiklassa tarkoitettuja veloitteita on erityisen hankala noudattaa.”;

b) poistetaan 2 kohta;

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 1 kohdassa säädettyjä yksinkertaistettuja järjestelyjä ei sovelleta, jos laskut on laadittava 220 artiklan 1 kohdan 2 ja 3 alakohdan nojalla tai jos tavaroiden verotettavan luovutuksen tai palvelujen verotettavan suorituksen tekee verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa arvonlisävero on maksettava, tai jonka toimipaikka tuossa jäsenvaltiossa ei osallistu tavarantoimitukseen tai palveluun

suoritukseen 192 a artiklassa tarkoitettulla tavalla, ja veronmaksuvelvollinen on henkilö, jolle tavarat luovutetaan tai palvelut suoritetaan.”;

26) Korvataan 243 artikla seuraavasti:

”243 artikla

1. Jokaisen verovelvollisen on pidettävä rekisteriä niistä tavaroista, jotka se on lähettänyt tai kuljettanut tai jotka on sen puolesta lähetetty tai kuljetettu lähtöjäsenvaltion ulkopuolelle mutta yhteisön alueelle 17 artiklan 2 kohdan f, g ja h alakohdassa tarkoitettuja liiketoimia varten, jotka koskevat näiden tavaroiden arviointia tai niihin kohdistuvaa työtä taikka niiden väliaikaista käyttöä.

2. Jokaisen verovelvollisen on pidettävä riittävän yksityiskohtaista kirjanpitoa, jotta voidaan yksilöidä tavarat, jotka verovelvolliselle on lähettänyt toisesta jäsenvaltiosta kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa arvonlisäverotunnisteen saanut verovelvollinen tai joku muu tämän puolesta ja jotka on käytetty palveluihin, joissa on kyse näiden tavaroiden arvioinnista tai niihin tavaroihin kohdistuvasta työstä.”;

27) Poistetaan 246 artikla;

28) Korvataan 247 artiklan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu jäsenvaltio voi vaatia 233 artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämisen varmistamiseksi, että laskut talletetaan siinä alkuperäisessä muodossa eli paperisina tai sähköisinä, jossa ne on toimitettu tai asetettu saataville. Se voi myös vaatia, että kun laskut talletetaan sähköisinä, myös tiedot, jotka takaavat laskujen alkuperän aitouden ja niiden sisällön eheyden 233 artiklan mukaisesti, talletetaan sähköisinä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu jäsenvaltio voi vahvistaa erityisvaatimuksia laskujen tallettamisen kieltämisestä tai rajoittamisesta sellaisessa maassa, jonka kanssa ei ole sopimusta, joka koskee keskinäistä avunantoa ja jonka soveltamisala vastaa direktiivissä 2010/24/EU ja asetuksessa (EY) N:o 1798/2003 säädettyä soveltamisalaa tai johon liittyy 249 artiklassa tarkoitettu, sähköisessä muodossa oleviin laskuihin tutustumista, niiden kopiointia ja käyttöä koskeva oikeus.”;

29) Lisätään XI osaston 3 luvun 4 jaksoon artikla seuraavasti:

”248 a artikla

Jäsenvaltiot voivat valvontaa varten ja tiettyjen verovelvollisten osalta tai tietyissä tapauksissa vaatia, että niiden alueella luovutettuja tavaroita ja suoritettuja palveluita koskevat laskut ja niiden alueelle sijoittautuneiden verovelvollisten vastaanottamat laskut käännetään niiden viralliselle kielelle. Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan saa asettaa laskujen kääntämistä koskevaa yleistä vaatimusta.”;

30) Korvataan 249 artikla seuraavasti:

”249 artikla

Kun verovelvollinen tallettaa laatimansa tai vastaanottamansa laskut sähköisesti siten, että asianomaisiin tietoihin taataan online-yhteys, verovelvollisen sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla ja, jos arvonlisävero on maksettava toisessa jäsenvaltiossa, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on valvontaa varten oikeus tutustua laskuihin, kopioida ne ja käyttää niitä.”;

31) Korvataan 272 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltiot eivät voi vapauttaa ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja verovelvollisia 3 luvun 3–6 jaksossa ja 4 luvun 3 jaksossa säädetyistä laskutusta koskevista velvollisuuksista.”.

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säädökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2013.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuihin kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 13 päivänä heinäkuuta 2010.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. REYNERS